

או מסבאה ואח"כ חוזרים לבית וראשם עליהם ככרמל¹⁸.

אתם רוצים שה' יתן לכם בן, תשמעו בקולו

י. **תראו כמה הכח של התורה**, השבוע קראתי סיפור מדהים, לא האמנתי, השערות שלי סמרו, ובררתי וראיתי שהסיפור הזה אמיתי. מה הסיפור? היה זוג בצרפת (בעיר ליוון), ששנים רבות קרוב לעשרים שנה לא היו להם ילדים. והם היו עשירים ולא חסר להם כסף, אז הלכו לכל מיני רופאים. ומישהו אמר להם אתם מכירים את **הרב אברהם מימון**? אולי הוא יכול לעזור לכם. אמרו איך רבי אברהם מימון יכול לעזור לנו? הרי כל הרופאים הכי טובים בעולם אמרו שאין לנו מה לעשות? אמרו להם בכל זאת תלכו אליו. הבעל והאשה הסכימו והלכו אליו, אמר להם הרב: **תראו, אם אתם רוצים שה' יתן לכם בן, תשמעו בקולו**. אמרו מה יש לנו לשמוע? הרי אנחנו לא יודעים כלום. אמר להם: תשמרו שבת ותאכלו כשר. אמרו לו: בחיך, תעזוב אותנו, קשה לנו לשמור שבת. אבל דיבר איתם עוד פעם, ושכנע אותם בטוב טעם. ואמר להם: תדעו, שאם אתם לא רוצים לשמור שבת, אין לי מה לעשות לכם, וכי הילדים בידי? "התחת אלוקים אנכי אשר מנע מכם פרי בטן" (נ"פ בראשית ל"ב). אין מה לעשות. וכאשר האשה שמעה כך התרככה מעט ואמרה: טוב, נשמור שבת, הסתכלה על בעלה ואמרה לו אתה מסכים? אמר לה אם אין ברירה ואת מסכימה, גם אני מסכים. ולימד אותם מה לעשות בשבת, אמר להם תקחו לכם פלאטה של שבת, אין בה בעיות, (וגם הבעיות שיש כאן שהעובדים בחברת החשמל הם יהודים, אין שם, כי שם העובדים הם גויים ועושים למען הרוב שהם גויים), ותאכלו חמין והכל בסדר גמור, ודיבר אתם גם דברים של תורת המשפחה, והתחזקו.

קרה נס אך התינוק מת

יא. כעבור שלשה חודשים מהפגישה הזאת האשה מרגישה שיש לה עובר במעייה, כל המדינה כולה רעשה "ותגעש ותרעש הארץ" (תהלים י"ח), והתחילו לספור: היום יום אחד לעיבור, היום שני ימים, היום עשרה ימים, היום שלושים יום... עד שהגיע הזמן - 271 יום כמניין הרינון (מהדהד ל"ח ע"ב), והאשה ילדה בשעה טובה. איזה פלא פלאים, איזו שמחה היתה לאבא ולאמא. אבל לאמא לא היה קל, כי היא היתה מורדמת ומונשמת. והרופאים לקחו את התינוק התחילו לבדוק אותו, ופתאום ראו שיש לו מום גדול בלב. דברו עם האבא (כי האמא היתה מורדמת בעולם אחר) ואמרו לו: תשמע, יש לכן מום גדול בלב, אין לנו מה לעשות אתו. ביקש מהם: תשתדלו, תעשו משהו. אמרו לו: אין מה לעשות. אחרי כמה שעות הרופאים הניחו יד על הלב, זהו, מת הבן. האבא התחיל לצעוק ולזעוק, איך קרה הדבר הזה?! אני אלך לרבי אברהם מימון! מה זה? לא יתכן שהוא מברך אותנו בילד ואח"כ הילד הזה חולה (מה הוא אשם מסכן?), אני אלך אליו, הלך אליו ואמר לו: למה עשית לי ככה? (כמו שאמרה השונמית ל אלישע: "השאלתי בן מאת אדוני, הלא אמרתי, לא תשלה אותי") (מלכים ב' ד' כ"ח), אל תספר לי סיפורי סבתא, ואחרי כמה שעות הבן הולך, הלואי שלא נולד בכלל).

הקב"ה אמר הוא לא מת, בידי ההחיות!

יב. רבי אברהם שמע ואמר: טוב, אני הולך לעשות משהו. שאל אותו האבא: **מה יש לך לעשות, וכי מחיה מתים אתה?** אמר לו: יש הלכה בשולחן ערוך (י"ד סימן רס"ג ס"ה) **שמי שנפטר לפני שעשו לו ברית מילה, לוקחים סכין ומלים אותו, כדי שיקום בתחיית המתים מהול**. אמר לו האבא: אתה מג'נון? הרי התינוק מת. אבל הרב הלך והביא סכין של מילה בידו ובא למול אותו, אמרו לו הרופאים מה אתה עושה כאן? אמר להם אני עושה לו מילה, אמרו לו השתגעתי? הרי התינוק הזה מת! אמר להם ככה ההלכה אומרת, התחיל לדבר איתם, ובסוף שכנע אותם, אמרו לו תעשה מה שתצרה, "חותך בבשר המת"... **הוא מל ופתאום התינוק התחיל לצעוק**, מה?! התינוק חי?! הרי כבר חשבנו שהוא מת. קמו כולם והשתגעו, שאלו את הרב מה עשית? איזו סגולה עשית? איזה פלאים

18. הרי הם לא אמרו שיר השירים, אז לפחות יקימו את שיר השירים בגופם "ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן" (שה"ש ד'... **הרב עובדיה ע"ה** מספר איך שאותו אחד רואה שתופסים את הבן שלו כמה חברים וסוחבים אותו, והוא לא יכול לזוז וללכת, והוא שואל מה קרה לו? והם עונים לו שהוא מסטול. הלך והשתכר, עד שכמעט הלך.

מאות שנים, מה שפיתח וגידל. אז אמרו לו מה קרה לך?! ויום אחד היה כנס (לתנוכת בית-הכנסת חדש. נדמה לי), והזמינו אותו לכנס עם **הרב בערל לאזאר**¹⁶, והוא אמר אתם יודעים למה אני אוהב את היהודים? כי פעם היה ילד אחד שהיה עני מרוד, ההורים שלו היו הולכים לעבוד מן הבוקר עד הערב, (מצאת החמה עד צאת הנשמה...) אין מה לעשות, ובערב באים עייפים, סחוטים, רעבים, צמאים, והיה להם ילד, הילד הזה אין לו מה לעשות, אין לו מה לאכול, אין לו כלום, מה היה עושה הילד הזה? היו לו כמה שכנים ומהם שכן אחד יהודי, והם המשפחה של היהודים רואים אותו מסתובב מסכן, רואים הפנים שלו חוזרות מרעב, אומרים לו בוא הנה, בוא אלינו, והוא בא אליהם, נותנים לו אוכל, נותנים לו שתיה, מלבישים אותו טוב (ברוסיה מזג-האוויר ארבעים מעלות מתחת לאפס), אחרי כמה שנים הילד הזה נעשה הנשיא של רוסיה, **אתם יודעים מי זה הילד? זה אני!** והכרתי טובה ליהודים, אני יודע שהדת שלכם היא הכי טובה בעולם, כולה חסד וכולה רחמים, ובזכות זה כיום הדת שם בחופש, מחזירים שם בתשובה, לומדים שם תורה ויש שם ישיבות. תעשה חסד, תעשה חסד, "שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו".

שמו בישראל יתרו

ח. **בג'רבא קוראים על שם יתרו**, יש אנשים רבים נקראים בשם יתרו (ויש הרבה נקראים יתרו ועוד שם אחר, ועדיין לא מצאתי תלמיד חכם בשם רבי יתרו), **כי אם יתרו היה חותנו של משה רבנו, וגם עשה חסד עם בני ישראל, למה לא נקרא על שמו?** ובסעודת יתרו ורוקדים ושמיחים: **אני יתרו**. ברוך ה'. ועד היום יש ליתרו מזרעו מאה ועשרים אלף איש (ככה אמר לי פעם השר לשעבר איוב קרא. אמר לי אנחנו מזרע יתרו, אמרתי לו כמה יש מזרעו בעולם? אמר לי יותר ממאה ועשרים אלף), אין הם שרדו עד היום הזה? בזכות משה רבנו, אם הוא האכיל את משה רבנו, הביא אותו הביתה, "ויאל משה לשבת את האיש ויתן את צפורה בתו למשה" (שמות ב' כ"א), זוכרים לו את הטובה הזאת בשמים, יש לו מאה ועשרים אלף צאצאים עד היום.

אני רוצה לפגוש את משה רבנו

ט. בהמשך הפרשה כתוב (שמות י"ט א'): **"בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני"**. **"ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם"** (שם ט). איינשטיין נחשב גדול המדענים, ובסוף ימיו היה מאמין¹⁷, פעם שאלו אותו: **איזה מדען היית רוצה לפגוש מהמדענים של פעם? את אריסטו? את אפלטון? את סוקרטס? את ארכימדס? את אוקלידס?** (ועוד כל מיני שמות הבעלים שהיו ביון...) אמר להם אני רוצה לפגוש אף אחד מהם, **אני רוצה לפגוש את משה רבנו!** התפלאו: משה רבנו? מה לך ולו? נכון שאתה יהודי, אבל מה הקשר ביניכם, הרי אתה לא שומר כלום? אמר להם: **הייתי שואל אותך שאלה, הרי כל הדתות עברו מן העולם** "כלבוש תחליפם ויחלופו" (תהלים ק"ב כ"ז), **האם ידעת שהדת שלך תשאר אלפי שנים ולא תשכח מן העולם?** זה מה שהוא אמר. ובאמת משה רבנו ידע או לא ידע? ודאי שידע, שהרי כתוב בתורה "וגם כך יאמינו לעולם". והוא ידע לא רק בנבואה, אלא אדם רואה שכל מה שכתוב בתורה קיים לאמיתתה של תורה עד היום הזה. **רואים שכל מי ששומר שבת יש לו מנוחה, שלוה, שמחה ונחת מהילדים**. אוי להם לאלה שמחללים שבת, הוא בא לביל שבת הבית (כי הוא לא יכול להסתובב), והילדים שלו הולכים לאיזו מזללה

16. רבה של רוסיה וחסיד חב"ד, הוא ביטל את כל המבצעים שעושים ליהודים בשבתות ומועדים הוא ביקש שכל היהודים בצריכיה לעשות מבחן והמבחן בשבת או בחגים תדחה להם את המבחן, או שתעשו מלכתחילה כולם באמצע השבוע, והוא קיבל, אי אפשר להאמין. על הדבר הזה בתונס הייתה כל שנה מלחמה, פעם הולכים לאבא ופעם לפלוני, ולאדם פרטי אומרים טוב, נדחה לו את המבחן (עיי' בספר מגדולי ישראל ח"ד עמ' ש"ג), אבל שכל היהודים פטורים מהמבחן בשבת, זה רק פוטין עשה. 17. היה פעם עיתון ערבי בתוניס שמו אלנגמא (הכוכב), ואני ראיתי כמה ירוקים בבית הכנסת הגדול, ואני כל דבר רוצה לקרוא. יש לי טבע מבורך, מה לעשות... העיתון היה משנת 55 ושם כתוב כותרת: "אכבר עאלם פלעאלם פארק אלעאלם" אתם מבינים את זה? המדען הגדול בעולם עזב את העולם, מי זה המדען הגדול בעולם? זה איינשטיין, והוא נפטר בגיל 75. הוא לא היה דתי, ובגיל 12 יצא לתרבות רעה (היי משפחה מתבוללת בגרמניה), אבל בגיל 62 חזר בתשובה, לא הכוונה שחזר בתשובה והתחיל לשמור שבת, אלא חזר בתשובה והתחיל להאמין שיש בורא לעולם. וכל הבמות האלה שאומרים שהעולם בא במקרה הם פשוט ברחו מבית משוגעים, וצריך להחזיר אותם לשם. "ודברת בם" (דברים י' ז'), בם ראשי תיבות: בית משוגעים... תכניס אותם לשם ותסגור עליהם. שיישאו שם עד סוף ימיהם.

לפרטים והזמנות:
053-6652663

כל תשמישי הקדושה במקום אחד
ספרי תורה • תפילין • מזוזות • מגילות ועוד

מזוה ע"י מוגהים מוסמכים מיושבת כסא רהמים

אמיית שהיה לפני עשרים ושבע שנה במרסיי צרפת וכדלהלן. ואקדים לפניך דברי הפוסקים בענין זה, וזה החלי בס"ד.

כתב מרן בשו"ע (י"ד סי' רסג) תינוק שמת קודם שיגיע להיות בן שמונה ימים, מלין אותו על קברו בצור או בקנה, ואין מברכין על המילה, אבל משימים לו שם לזכר שירחמוהו מן השמים ויחיה בתחיית המתים ע"ש. וכ"כ הרמ"א בדרכי משה (או"ח סי' תקכו) תינוק שלא נימול ומת ביום טוב, יש להמתין עד למחרת ולהסיר ערלתו כמנהג ע"ש. וכ"כ הלבוש (שם) והוסקיף, כדי להסיר חרפתו ממנו ולא יקבר בערלתו, כי חרפה היא לו. וכ"כ בחכמת אדם (כלל קמט אות יא) ע"ש. ועיין לרבנו המאירי (הובא באוצר הגאונים שבת, בתשובות סי' תכ הערה ב): "כל תינוק שמת קודם שנימול מסירים ערלתו ממנו בבית הקברות, מנהג זה אין לו רמז בתלמוד אולם כך נהגו העולם בהרבה מקומות ע"ש. וכ"כ הגאונים עוד (שם) בשם רב נחשון גאון, שתינוק שנפטר בן שלשה או ארבעה ימים מלין אותו, וכאשר תהיה תחיית המתים, הוא ידיעא בינוקא, ומבחינן ליה לאבוה. כלומר, יהיה בו דעת ויכיר את אביו ע"ש. וכ"כ עוד רבותינו קמאי דקמאי, רבנו ירוחם בתולדות אדם (ח"א ריש נתיב א), ורבנו יצחק בן אבא מארי מרבני מרסיי, בספר העיטור (הלכות מילה ריש ח"ג), והראב"ד בתמים דעים (סי' קעא), והטור (י"ד סוס"י רסג), ושבלי הלקט (ה' מילה סי' א), והאשכול (ה' מילה עמוד ב), והרמב"ן בספר תורת האדם (דפ"א ע"ב), והארחות חיים ח"ב (הלכות מילה דף יא) ע"ש. וכך כתבו עוד ראשונים ואכמ"ל.

והנה מנהג זה מקובל הוא בידי הגאונים והטעם הוא, על פי דברי המדרש בבראשית רבה (פרשה מח סי' ז) אמר רבי לוי, לעתיד לבוא אברהם יושב על פתח גיהנם ואינו מניח אדם מהול מישראל לירד לתוכה, ואותם הפושעים שחטאו יותר מדאי, מהו עושה להם, מעביר את הערלה מעל גבי התינוקות שמתו עד שלא מלו, ונותנה עליהם ומורידם לגיהנם ע"ש. ורבנו בחיי כתב, דמאחר שהגיהנם פעה לבלי חוק למי שאינו נימול, על כן "נהגו כל ישראל" בנער שמת ועדיין לא הגיעו ימיו למצות מילה, שמוהלים אותו בקבר ע"ש. ועוד שמנהג זה טעמו חזק ומבוסס על יסוד האמונה שאנחנו מאמינים בתחיית המתים שהיא אחד היסודות של תורתנו הקדושה. ולכן נתקבל מנהג זה בעולם שמסירים את הערלה מהתינוק שכאשר יחיה בתחיית המתים לעתיד לבוא, כל רואיהם יכירום כי הם זרע בירך ה', מהולים כדת משה וישראל.

וכעת הנני להציג כאן מעשה אמייתי ופלאי, שקרה לפני עשרים ושבע שנים במרסיי אשר בצרפת, ויש בו קידוש השם גדול מאוד.

בבואי לכהן כרב ומורה צדק במרסיי צרפת, בחודש אדר שנת תשנ"א, שמעתי מתלחשים על נס של תחיית המתים בזכות מצות ברית המילה. לאחר שחקרתי היטב נתגלה לי נס גדול מאוד, שאני מרגיש שהנני חייב לספר זאת לשעה ולדורות.

זוג הורים חילוני מעיר ליאון שבדרום צרפת, שלא נפקדו כבר קרוב לעשרים שנה, וזאת לאחר טיפולים אצל רופאים מומחים, תרופות מתרופות שונות,

הוצאות מרובות של כספים בכל מיני תכשירים מיוחדים לבדיקות מיוחדות לא הועילו כלום, והגיעו ליאוש מוחלט.

אחר זמן, נפגשו עם אחד קרוב משפחה מהעיר מרסיי, וטענו בפניו שהם מיואשים לגמרי, והם אובדים עצות. לאחר דין ודברים שעברו ביניהם, שאל הלה אם הם היו אצל הרב העניו, רבי **אברהם מימון** שליט"א מגדולי המחזירים בתשובה במרסיי, [מחבר הספרים: צורת הלבנה, שו"ת "לב חנון" ועוד ספרים חשובים. ומרן הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף (שליט"א) מעריכו מאוד] והשיבו לו שהם אינם מאמינים כל כך ברבנים. אמר להם קרוב המשפחה שהרב מימון הוא רב מאוד מיוחד סימפטי וזורם, וכדאי להם לנסות לבוא לביקור. לא איחרו הזוג מלבוא וביקרו אצל הרב שליט"א. הרב דיבר אתם על שמירת המצוות ובפרט על טהרת המשפחה ושמירת השבת, בתחילה הם סירבו היות וקשה להם מאוד מאוד, ואין כוונתם לשמור תורה ומצוות, וטוב להם כך בחיים שסגלו לעצמם. בעוד שהם עומדים על שלהם, הפתיע אותם הרב בהבטחה מלאה, שאם אכן הם ישמרו על טהרת המשפחה ושבתי קודש, מבטיח להם שכעת חיה ולשנה הבאה יפקדו בבן זכר. לרגע היתה שתיקה ממושכת, ואחר כך היתה תשובתה של האשה: "אם בעלי יסכים הנני מוכנה לנסות לשמור טהרת המשפחה ושמירת שבת". אמר לה הרב הבטחה שלי בבן זכר היא בלי נסיון, אלא קבלה בלב שלם ובאמונה שלימה. אחר זמן ממושך הסכימה האשה בקול בוכים לקבל על עצמה טהרת המשפחה ושמירת השבת בלב שלם,

הודעה משמחת

שמחים להודיע כי החלה
ההרשמה למתיבתא (כיתות ז' וח')

וכל הקודם זוכה.

הלימוד בגמרא הוא לפי שיטת רבותינו זיע"א,
והרמ"ם שליט"א התמחו בעיון הפשט,
וגם בהבנת רש"י לפי פשוטו
מלווה עם כל קושיותיו.

לרישום:

050-4115581

המפקח הרב אליהו
ענקרי שליט"א

050-4158555

המנהל הרב יאיר
טרבלסי הי"ו

בית רחמים
ליס מן הגאון ר רחמים ז"ל וזויתה הזכ"ל וצ"ל
רח' הרב אבוחצירא 20 בני-ברק [ליד הגב-נל]

ואשרינו שזכינו לתיקון

נפלא בשם "תענית דיבור"
(מח ראש הישיבה שליט"א)

שבת פרשת

משפטים

*שחרית: 6:30

חזון

*תהילים: 9:30

סעודה שלישית במקום

ואכן כך היה. לאחר שלשה חודשים ותהום כל העיר "פלוגית בהריון בזכות ברכת הרב". אי אפשר היה לתאר את השמחה הגדולה והבלתי ניתנת לחשיבה שאפפה את הזוג שאכן באמת היא בהריון, במשך כל תשעת החודשים שמרו על השבת ושאר מצוות באמת ובאמונה ובחשק גדול, שאכן באמת בקרוב עומדים הם לחבוק בן זכר שזמן כה רב ציפו לו.

והנה בהגיע האשה לחודש התשיעי, אכן ברוך ה' זכתה ללדת בשעה טובה בן זכר, שיצא לאור העולם, אולם האשה עדיין לא זכתה לראותו, היות שהיתה רדומה ומטושטשת מחומרי הרדמה שניתנו לה קודם לכן. הבעל שהיה מתוח מאוד חיכה בכליון עיניים לשמע הבשורה שאכן נולד בן זכר בריא ושלם כהבטחת הרב. ואז יצאו הרופאים בשמחה ובאמירת "מזל טוב" והודיעוהו שאכן נולד בן זכר בריא ושלם. אי אפשר לעכל את שמחתו של האב ודמעות של גיל ושמחה נטפו מעיניו. אולם שמחתו של האב לא ארכה זמן רב. לאחר ארבע שעות, בעוד שהרופאים באו לבדיקה שגרתית אצל התינוק נתגלה להם שהתינוק יש לו מום חמור מאוד בלב. ולפי השערות נראה שחיי ספורים מאוד ועד הבקר נראה שכבר יפטר מן העולם. והיתה מהומה אצל הרופאים מי ילך ויודיע לאבי הבן, על מצבו החמור של התינוק. לאחר משא ומתן בין הרופאים הוחלט להודיע לאבא כי יפה שעה אחת קודם. ובעוד שמודיעים לאבא נתעלף על המקום, ואחר שטופל כראוי, היה בוכה וצועק, כשקיבל כמה כדורי הרגעה, הסבירו לו שלא כדאי שאשתו תשמע כי יכול להיות שהיא לא תעמוד בזה. בנתיים הגיעו כמה מקרובי המשפחה וניסו

לעודדו ולנחמו. עד שצץ במוחו של אחד מקרובי המשפחה לגשת לרב מימון ולהודיע לו על המקרה החמור. לקח כמה שעות עד שהצליחו לאתר את הרב ובנתיים הגרוע מכל קרה, "התינוק נפטר".

רעש והמולה בכיות וצעקות נשמעו מפי האבא ולא יכל להתנחם, ורטן כלפי הרב איך זה יכול להיות, אכן שמר הוא על טהרת המשפחה ועל השבת, ולמה יראה בצרה הזאת. זו תורה וזו שכרה (בתמיהה) [ובכל המהומה הזאת האשה נמצאת בתרדמה].

אולם הרב אברהם מימון שליט"א ניגש לפני הרופאים וביקש מהם שיראו לו את התינוק, אמרו לו שאין טעם לראותו כיון שהוא כבר נפטר והוא נמצא בחדר מיוחד שאי אפשר להיכנס בו. אולם הרב עמד בשלו וביקש להיכנס, ולתדהמת הרופאים מדוע רוצה הרב להיכנס בכל תוקף לראותו, הסביר להם הרב שליט"א שכתוב בתורתנו הקדושה, תינוק שמת קודם שיגיע להיות בן שמונה ימים, צריך לעשות לו ברית מילה. קבלו הרופאים דבריו, הביאו לו חלוק לבן, ושמו לו מסכה על פניו (מפני חידקים) ונכנסו יחד אתו לחדר שבו נמצא התינוק. הרב ראה את התינוק הוריד מעליו את הכיסוי, לקח את הסכין ומל את התינוק. והנה לתדהמת הרופאים וגם הרב עצמו, התחולל למראה עיניהם דבר הפלא ופלא, בעוד שהרב חותך את הערלה, נשמע לפתע פתאום קול בכי של התינוק. נבהלו הרופאים וזו אחורה ולא האמינו למראה עיניהם ולמשמע אזניהם שאכן אותו קול יוצא מפי התינוק עצמו. אי אפשר היה לתאר את המהומה והבהלה הגדולה שאחזה ברופאים

עצמם, והסתכלו על הרב במבט של תמיהה שאכן הבלתי יאומן אכן קרה, התינוק התעורר לתחיה. אמר להם הרב שליט"א, אני קיימתי מצות הבורא, והוא החזיר את התינוק לחיים. הרב לא התמהמה לקח את תיקו ויצא מהחדר, ובדרכו ראה את אבי הבן כשהוא בוכה, אמר לו: "לך תראה את התינוק, זו תורה וזו שכרה" (בניחותא). והיה קדוש השם בעיני הרופאים (שכולם היו גויים). ועוד נס בתוך נס, כשבדקו הרופאים באותו מעמד את מומו של התינוק, לא האמינו למראה עיניהם שאכן המום שבלב נעלם ונמחק לגמרי. וזהו ביאור "ערלת הלב" ברגע שהסיר את הערלה, הוסרה ערלת הלב, (המום שבלב), ויהי לפלא בעיניהם. ובעוד שאבי הבן וקרובי המשפחה שרים ושמחים ולא מאמינים למראה עיניהם, התעוררה האם לקול ההמולה שהתרחשה סמוך לחדרה. ואז סיפרו לה כל מה שעבר מזמן לידתה ועד עתה. והיתה השמחה גדולה עד מאוד. אחר שנה כשפגשתי את הרב אברהם מימון שליט"א ושאלתי על מעשה זה כיצד יתכן, ענה לי בפשטות וענוהו יתירה: "אני לא יודע, אני נגשתי לתינוק ומלתי אותו ופתאום התעורר זה מה שהיה, אני לא עשיתי משהו מיוחד".

אכן תינוק זה גדל לתורה למצוות ולמעשים טובים, והיום הוא נמצא בעיר ליאון שבצרפת, והוא בן שבע ועשרים שנה, ממשפחת מרצייאנו הי"ו. ועל זה יש להמליץ: **גדולה היא מצות המילה שנותנת חיים לעושה.**

ובזכות מצות ברית המילה, יראה השי"ת על עם ישראל בחמלה, ויזכה אותם לגאולה, שכל בית ישראל מצפים לה. בעגלא ובזמן קריב אמנ.

הדפסה!

בשורה טובה ללומדי התורה

הוישילמה המלאכה

יצא לאור הספר שכולם חיכו לו

פרחי כהונה ח"ב ב"כ

מאת מורנו ורבנו ועטרת ראשנו

רבי רחמים חי חזיתיה הכהן זצוק"ל

חידושים וביאורים על הש"ס עזרה לכל לומד בהבנת הסוגיא. עם אלפי תיקונים והוספות מכתב יד.

ניתן להשיגו וגם את החלק הראשון ואת יתר ספרי הרב ב"שיבת "חכמת רחמים" מושב ברכיה

לפרטים: 08-6727523 (שלוחה 6) | 0504174471

מחיר מבצע לקונים את ארבעת הכרכים.

בס"ד

בית נאמן

"באחד באדר משמייעין על השקלים"
(שקלים א, א)

נבר פסק מרן
רבינו עובדיה יוסף זצ"ל
(חזו"ע עמ' ק"ה)

מעוֹת מוֹחֲצִית הַשֶּׁקֶל
י"ש לַתָּם
לְמוֹסְדוֹת תּוֹרָה

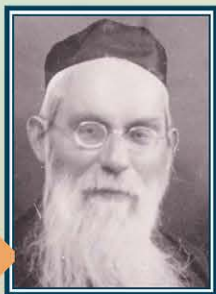
ניתן לצרף גם את המתנות לאביונים

חייגו עכשיו (או בהודעות): 08-6727523

לתרומות בבנק הדואר: ח.נ. 7761990 ע"ש חכמת רחמים בעמדות "נדרים פלוס" בקישורית: <https://yhr.vp4.me/ils> באתר המוסדות: yhr.org.il

עורך: הרב ר' שמואל עידאן שליט"א

תשובה ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 23, בין הפותרים נכונה יוגרל פרס (חובה לציין שם וכתובת)

אי התמונה?

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של רבנו מרן ראש הישיבה שליט"א

לע"נ גאולה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

גיליון 154

למען תספר

הגאון ר' יצחק בוחניך זצ"ל והגאון ר' אליהו גז זצ"ל

בשבע הנה ובשבע הבא חלים ימי הפטירה של שני הרבנים שלמדתי אצלם.

בכ"ו בשבט פטירת מורי ורבי רבי יצחק בוחניך זצ"ל. הוא כתב ספר "ויאמר יצחק" על הגמרא והשולחן ערוך, וגם דרשות פי היה דרשן מעלה, ויש לו עוד ספר "בני חיי" לזכר בנו רבי חיים בוחניך. אני עבדתי על הספר שלו "ויאמר יצחק" בחייו, והוציאנו אותו בג'רפא. אחר כך הוא קבל שתוק ואני כבר הייתי בארץ, אז הביאו אותו לכאן לבית חולים לאנשים משתקים "מלבן" (ברחוב אוסישקו בגני ברק), ובגליל כ"ו בשבט תשל"ה ראיתי בחלום שהוא נפטר (ואו הייתי חולה כי זה היה שנה אחרי שפלטתי), ולמחרת אמרו לי שפאמת הרב הלך לעולמו. בנראה היה קטר. והוא נפטר בגיל ששים.

וביום כ"ח בשבט פטירת מורי ורבי שלמדתי אותי עיון בילדותי רבי אליהו גז זצ"ל, הוא למד אצל הרב מחבר "שלמי תודה" - רבי שלמה דאנה זצ"ל, שהוא תלמיד תלמידו של המשמרות בהנה"א [=ספר עמק על הש"ס שחברו מרן הגאון רבנו אברהם הכהן יצחקי, נפטר לפני כמה שנים וחמש שנה]. פעם (בשנת תשי"ג) ספר לנו הרב שלי שהוא היה לומד בבית ליד החלון, ובהוץ עבר מורו ורבו רבי שלמה דאנה זצ"ל תודה, ושמע אותו מסביר את הגמרא לבדו. למחרת השלמי תודה פגש את אביו של הרב, ואמר לו: "בנך יצא תלמיד חכם", שאל אותו: איך אתה יודע? בבואה?"

אמר לו: "כי הוא מסביר דברים בעל פה, וכתוב 'פי חיים הם למצאיהם' (משלי פרק ד' פסוק כ"ב) - למוציאיהם בפה (עירובין דף ג"ד עמוד א'). היה לו עינו זה מיוחד. ביום ששי היינו קוראים על ידו 'שנים מקרא ואחד תרגום', כל אחד קורא פסוק והוא מקטיב. מה 'הפצאי' על זה שאנחנו קוראים שעה-שעתיים (לפעמים זו פרשה ארקה כמו פי תבא?) הוא היה אומר לנו חדושים על הפרשה. שהיו כל פן מתוקים (פי היה בוחר אותם) כמו דבש. הרב פינסון זצ"ל מספר שהוא היה אצלו חדש לפני פטירתו, ושאל אותו: "מה פבדו עושה?" אמר לו הרב שלי: "אנכי הלך בדרך כל הארץ" (מלכים א' פרק ב' פסוק ב'), הוא לא התפון לומר שהוא עומד למות אלא שעולה לארץ ישראל. אבל 'ברית כרותה לשפתיים' (מועד קטן דף י"ח עמוד א') (שמשמעות המשפט שאמר היא, שהוא הולך למות), ואחרי חדש הוא נפטר בצרפת, בחדש שבט תשכ"ו קצת לפני מלחמת ששת הימים (אני עדין הייתי בתנים), והוא פן שבעים ואחת. פעם

בילדותי אמר לנו רבי אליהו חידה, "הפסח אינו נאכל אלא בקמח", איך זה? הפסח נאכל בקמח רחמנא לאלוהי אלו הוא אמר: בקמח י"א ראשי תיבות בליקה, חצות, מניניו, צלי, כלומר הפסח אינו נאכל אלא בליקה, עד חצות, למנוניו וצלי (ובחיים דף נ"ו עמוד ב'). (גליון 101 אותיות ז' וח', וגליון 148 אות ט"ז, וגליון 6 הערה 16 - ספר השיעור עמוד ק"ו. וראה בהרחבה לרבנו מרן שליט"א ב"מגדולי ישראל" חלק ג' (עמוד פ"ד) על דמותו של הגאון רבי יצחק בוחניך, ובחלק ד' (עמוד ס"ז) על דמותו של הגאון רבי אליהו גז).

חידה

ונקרא שמו בישראל על שם גוי. מיהו הגוי?

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי.

תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 21 (חובה לציין שם וכתובת)

נא לשלוח התשובות עד יום שני בערב

פתיחות מ-הגיליון קודם:

פתרון החידה: איזו תקופה הסתיימה בשנת 'המגפה השחורה'? ומה נסגר אחרי 410 שנים מתקופה זו? בשנת ק"ט, שנת המגפה השחורה, הסתיימה תקופת הראשונים אצל האשכנזים, 410 שנה אחר כך (בשנת תקי"ט), נסגר 'ועד ארבע ארצות', הזוכה: משפחת אברהמי - קרית מלאכי.

פתרון מי בתמונה: הגאון הגדול רבי יצחק בוחניך זצ"ל (ראו כאן במדור למען תספר). הזוכה: ר' בני רבינו - רחובות.

ידע ידע

א. השם חנו שמופיע בגמרא, כלם מבטאים אותו חנו. אבל פעם אבא וצ"ל הראה לי תשובה בספר דבר שמואל (סימן רמ"א) שפותב לומר "חנו". ולמרות שמצאנו בפסוק חנו בשני קמצים (ירמיה פרק ל"ה פסוק ד', ועוד), אבל בגמרא קוראים חנו קמץ-צירי. וככה המסכת בזה. ומצאתי לו ראה, שלפעמים בגמרא במקום אחד פתוב "חנו", ובמקום אחר פתוב "חנו". ומזה מוכח שהניין בצירי [שהאות יו"ד במלה "חנו" מלמדת פן]. (גליון 99 הערה 3).

ב. רבנו סעדיה גאון היה גאון גדול (יש לו ספרים שחלקם נאבדו). פעם בשנת ארבעת אלפים תרכ"ב (לפני 1098 שנים) היה ופוח בין חכם אחד בארץ ישראל שמו "בן מאיר" לבין חכמי בגל, מה הופוח? חכמי בגל היו עושים כל שנה לוח שנה ונותנים אותו לכל העולם (עד היום בגרפא מדפיסים לוח שנה בפגנון של חכמי בגל, וכתוב בו מתי המולד וסימן של השנה וכו' על זו הדרך). ובאותה השנה בא החכם בן מאיר ואמר: "חכמי בגל טועים בזה, יש לסדרת אחרת". התנחפו הרבה, והוא לא רצה לשמע להם. מה היה? עשו יום פפור בארץ ישראל ביום אחד ובגבל עשו ביום אחר, "וכל הגולה פלה היתה פמדורת האש" (על פי משנה ראש השנה פ"ב מ"ד), ולא ידעו מה לעשות במשך שנה, שנתים לשלש, והוא עמד בדתו. אבל עם ישראל שנקרא גוי אחד בארץ (שמואל ב', ז' כ"ג. ועוד), שעם כל הגליות שלנו אנחנו

יודעים שהיום יום שבת והלילה (מוציא שבת) ליל כ"ז שבט, אז עכשיו יהרס הכל (ח"ו)? רב סעדיה גאון היה אז בארץ מצרים בעיר "פיסם", והיה חכם גדול בתורה (ובכל החכמות, באסטרונומיה ובאסטרוולוגיה ובפילוסופיה ובלא), אז הוא פעל נמרצות לדחות את שיטת החכם "בן מאיר". אחר כך כשבא רב סעדיה לבבל קבלו אותו פנים מאירות, בו פרת יוסף בריוף הפא, וככה נתמנה לגאון. (גליון 102 הערה 29, וגליון 1 אות י' - ספר השיעור עמוד י').

ג. החכם צבי חי לפני שלש מאות שנה, וגאון גדול היה, בקי וחרוי וישר ואמתי, היה מיוחד. הוא למד בנעוריו בפאלוניקי ארבע שנים, והחיד"א כותב עליו: "ועצם בכוה מאד", היה גאון עצום. והוא הראשון בין האשכנזים שהיה חותם: צבי אשכנזי ס"ט, ו"ס"ט" אין פירושו ספרדי טהור, אלא סיפיה טב [=סופו טוב], שהרי הוא חותם "צבי אשכנזי ס"ט", אשכנזי וספרדי ביחד? לא יכול להיות, אלא "צבי אשכנזי סיפיה טב". וזה הפירוש האמתי מדורי דורות, רק הדורות האחרונים שכחו והשתבשו, אחד אמר סין טין, אחד אמר ספל סטי, אחד אמר סורו טמא, ואחד אמר ספרדי טהור, ועוד, אבל הכל שטות, הפירוש האמתי מדורי דורות, מוזמן האבודתם עד ימינו, ס"ט פירוש סיפיה טב, והניו שאדם מוחל לעצמו שהיה לו סוף טוב. וגם בנו העיב"א, חותם "העיב"א ס"ט", וזהו הפירוש הנכון. (גליון 8 אות י"ג הערה 13 - ספר השיעור עמוד קמ"ג).

הלכה נאמנה

ביעלה ויבא אומרים: "זכרנו ה' אלקינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה", והעולם נוהגים לומר "אמן" אחרי זכרנו ה' אלקינו בו לטובה ואחרי ופקדנו בו לברכה. אבל לא עושים ככה, אלא אומרים "אמן" פעם אחת על שניהם, וככה מוכב בכך החיים (סימן ת"ב אות א') שעם ספר 'תולעת יעקב' לחכם מקבל ידוע (קרוי לזמן קרוי הפית יוסף) ש'זכרנו' זה לגברים ו'פקדנו' זה לנשים, לכן לא מפרידים ביניהם, אלא אומרים ביחד "זכרנו ה' אלקינו בו לטובה - ופקדנו בו לברכה". וככה היה המנהג בתנ"ך שאין עונים פעמים "אמן", אלא אחרי שאומרים "ופקדנו בו לברכה" עונים אמן, ואני לא ידעתי למה עושים ככה, עד שמצאתי את הדבר הזה בכך החיים. וכך נכון. (גליון 69 אות מ"ד, וגליון 70 אות ל"ב (ראה שם), וגליון 176 אות ב').